

Łopaciński, Hieronim

Wzmianka o wykopaliskach przehistorycznych

Światowit 4, 265

1902

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

i IV. Drewlan. Do tych ostatnich grup zalicza autor kurhany, leżące w granicach terytoryalnych, określonych przez najbardziej kompetentnego w tej kwestyi prof. Antonowicza. Podzieliwszy w ten sposób zabytki kurhanowe, autor poddaje szczegółowemu badaniu cały dotąd zebrany materiał antropologiczny. Ze 147 szkieletów, przez różnych badaczy wymierzanych ostatnimi czasy, do pierwszej grupy (według powyższego podziału) wliczyć należy 35 okazów, do drugiej 15, do trzeciej 21, wreszcie do czwartej 76.

Z porównania pomiarów kości długich okazało się, że dominującym jest wzrost w pierwszej grupie, zmniejsza się zaś postępowo u szkieletów grup następnych. Wskaźnik czaszkowy wykazuje przeważającą długogłowość kurhanowych szkieletów: średni wskaźnik pierwszej grupy wynosi 76,7, drugiej 77,3, trzeciej 77,8, czwartej 75,9, czyli, że czaszki, należące do grup I i III, są najbardziej wydłużone. Poza temi ogólniejszemi wynikami, autor rozpoznaje szczegółowo wszelkie anomalie i właściwości archaiczne szkieletów. Praca, o której mowa, odznacza się wielką ścisłością i bardzo jasnym usystematyzowaniem pomiarów, co wielce ułatwia oryentowanie się w materiale, który, aczkolwiek jest szczupły względnie do obszarów, budzi wiele interesu przez wzorowe opracowanie.

Druga praca tegoż autora (t. IV) dotyczy mogił z cmentarzyska, leżącego w okręgu Troickosawskim (obwód Zabajkalski) i jest dalszym ciągiem zbieranych przez niego materiałów do paleoetnologii mogił Azji Wschodniej.

Fr. Pułaski.

DROBNE WIADOMOŚCI.

= **Wzmianka o wykopaliskach przedhistorycznych.** J. U. Niemcewicz, w opisie podróży 1818 r. do Odesy, wspomina w swych „Podróżach historycznych po ziemiach polskich od 1811 do 1828 roku“ (wyd. II, Petersburg, 1859) o Woronczynie w gub. Wołyńskiej, własności L. Kropińskiego. „Tam—opowiada—przed kilku laty, gdy rów kopano, znaleziono warstwę obalonych tam wiekami dębów; wyrzuciwszy je z wielką pracą, w pewnej głębokości znaleziono drugą warstwę, a pod nią młotki i siekierki z krzemienia, robione tak, jak siekierki indyjskie. Ileż pamiętają wieków, jak dawno ziemia ta nasza jest zamieszkaną! Siekierki te oddane są do muzeum krzemienieckiego“ (str. 255).

H. Łopaciński.